

CINE ZICEȚI VOI CĂ SUNT EU?

3. N-am mai văzut niciodată așa ceva

Scop: Sublinierea UNICITĂȚII lui HRISTOS - FIUL lui Dumnezeu - MESIA

Obiective: Admirație, adorare, închinare față de Regele Isus.

26 iulie

Intro:

- **Acesta este Fiul Meu Preaiubit!**
- **Împărăția lui Dumnezeu este aproape! (ordinar și extraordinar)**

Despre ce vorbim astăzi?

Ce zice și face Isus este nemaîntâlnit, și asta îi șochează/ scandalizează pe unii oameni, iar pe alții îi duce la uimire și adorare? Aceste reacții la cine este și ce face Isus le vedem până astăzi.

Marcu surprinde asta: 1:22, 1:27, 2:6-7 etc.

Ei **erau uimiți de învățatura Lui**, căci El îi învăța ca Unul Care are autoritate, nu cum îi învățau cărturarii. **Marcu 1:22**

Toți au rămas **uimiți**, așa că se întrebau între ei, zicând: „Ce este aceasta? Este **o învățătură nouă, care are autoritate!** El poruncește chiar și duhurilor necurate, iar ele îl ascultă!“ **Marcu 1:27**

Unii dintre cărturarii care ședeau acolo se gândeau în inimile lor: „De ce vorbește Acesta astfel? Blasfemiează! Cine poate ierta păcatele, în afară de singurul Dumnezeu?!“ **Marcu 2:6-7**

Dar **fariseii**, ieșind, au ținut imediat sfat cu irodienii împotriva Lui, gândindu-se **cum să-L omoare**. Isus S-a retras împreună cu ucenicii Săi înspre mare. **Și o mare mulțime de oameni din Galileea L-au urmat**. De asemenea, o mare mulțime de oameni din Iudeea ... **Marcu 3:6-7**

Într-o zi de Sabat, Isus trecea prin lanurile de grâu. În timp ce-și croiau drum printre ele, ucenicii Lui au început să smulgă spice. Fariseii l-au zis lui Isus: – Vezi, de ce fac ei ce nu este voie în ziua de Sabat? **Marcu 2:23-24**

Un pasaj ilustrativ: Marcu 2:1-12

Câteva zile mai târziu, Isus a venit din nou în Capernaum. Când s-a auzit că este în casă, s-au adunat atât de mulți oameni, încât nu mai rămăsese loc nici măcar în fața ușii. Isus le vorbea din Cuvânt. Atunci au venit niște oameni care au adus la El un paralytic, purtat de patru dintre ei. Fiindcă n-au putut să-l aducă la Isus din cauza mulțimii, ei au dat la o parte acoperișul casei unde se afla Isus, au făcut o spărtură și au coborât pe acolo targa pe care era așezat paralyticul. Văzând Isus credința lor, i-a zis paralyticului: „Copile, păcatele îți sunt iertate!” Unii dintre cărturarii care ședea acolo se gândeau în inimile lor: „De ce vorbește Acesta astfel? Blasfemiează! Cine poate ierta păcatele, în afară de singurul Dumnezeu?!” Însă Isus, cunoscând imediat în duhul Său că ei gândeau astfel în ei înșiși, le-a zis: „De ce gândiți astfel în inimile voastre? Ce este mai ușor, a spune paralyticului: «Păcatele îți sunt iertate!» sau a spune: «Ridică-te, ia-ți targa și umblă!»? Dar, ca să știți că Fiul Omului are pe pământ autoritatea de a ierta păcatele, ție îți spun – i-a zis El paralyticului – 'ridică-te, ia-ți patul și du-te acasă!’ El s-a ridicat, și-a luat imediat targa și a ieșit afară înaintea tuturor, așa că toți se minunau și îl slăveau pe Dumnezeu, zicând: „**N-am mai văzut niciodată așa ceva!**” **Marcu 2:1-12**

Alte pasaje în care vedem reacțiile diverse la „modul nemaiîntâlnit” în care vorbește și acționează Isus.

Prin ce surprinde Isus (alte pasaje pe lângă Marcu 2)?

- a. Isus e superior personajelor și faptelor miraculoase făcute de Dumnezeu și oamenii Săi în VT. Abordare similară autorului Epistolei către Evrei.
 - i. După ce, demult, Dumnezeu le-a vorbit strămoșilor noștri în multe rânduri și în multe feluri prin profeți, în zilele acestea de pe urmă El ne-a vorbit prin Fiul, pe Care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin Care a făcut și veacurile. El, Care este strălucirea Slavei

Sale și întipărirea naturii Lui și Care susține toate lucrurile prin Cuvântul puterii Lui, după ce a făcut curățirea de păcate, S-a așezat la dreapta Măreției, în înălțimi, devenind cu mult mai presus decât îngerii, de vreme ce a moștenit un Nume mai însemnat decât al lor. **Evrei 1:1-4**

b. Autoritate asupra fenomenelor naturale

- i. În aceeași zi, când s-a lăsat seara, le-a zis: – Să traversăm în partea cealaltă! Și lăsând mulțimea, L-au luat în barcă așa cum era. Împreună cu El mai erau și alte bărci. Atunci s-a stârnit un vârtej de vânt puternic, care arunca valurile în barcă, astfel încât barca era deja aproape plină cu apă. Isus era în partea din spate a bărcii, dormind pe o pernă. Ei L-au trezit și l-au spus: – Învățătorule, nu-Ți pasă că pierim?! Atunci El, ridicându-Se, a mustrat vântul și a zis mării: – Taci! Liniștește-te! Vântul s-a oprit și s-a făcut o liniște mare. Apoi le-a zis: – De ce sunteți fricoși? Tot n-aveți credință? Ei s-au temut foarte tare și-și ziceau unii altora: – **Cine deci este Acesta, de-L ascultă până și vântul, și marea?!** Marcu 4:35-41

c. Înțelepciune ieșită din comun

- i. Isus a ieșit de acolo și a venit în patria Lui. Ucenicii Lui L-au urmat. Când a venit ziua Sabatului, **a început să dea învățătură** în sinagogă. Mulți, când Îl auzeau, erau uimiți și ziceau: „De unde Îi vin Acestuia aceste lucruri? Ce fel de înțelepciune este aceasta care l-a fost dată și cum de se fac astfel de minuni prin mâinile Lui?” Marcu 6:1-2

d. Umblarea PE mare, nu PRIN mare

- i. Imediat după aceea, Isus i-a zorit pe ucenicii Lui să se urce în barcă și să treacă înaintea Lui de partea cealaltă a mării, în Betsaida, în timp ce El va lăsa mulțimea să plece. După ce și-a luat rămas bun de la ei, S-a dus pe munte să Se roage. Când s-a lăsat seara, barca era în mijlocul mării, iar El Se afla singur pe țărm. A văzut că ucenicii se chinuiau cu vâslitul, pentru că vântul le era împotriva și, cam în a patra strajă a nopții, Isus a venit spre ei, umblând pe mare; voia să ajungă alături de ei. Când L-au văzut umblând pe mare, au crezut că este o stafie și au țipat, pentru că toți s-au speriat când L-au văzut. Dar Isus le-a vorbit imediat și le-a zis: „Îndrăzniți! Eu sunt! Nu vă temeți!” După ce S-a urcat la ei în barcă, vântul a încetat. Și tare se mai minunau în ei înșiși, căci nu

înțeleșeseră ce s-a întâmplat cu pâinile, fiindcă le era inima împietrită. **Marcu 6:45-52**

e. Înmulțirea pâinilor - pâinea vieții,

f. Autoritate asupra Sabatului.

i. Isus a intrat din nou în sinagogă. Acolo era un om care avea o mână uscată. Ei îl urmăreau pe Isus , ca să vadă dacă-l va vindeca în ziua de Sabat și să-l poată astfel acuza. Isus i-a zis omului care avea mâna uscată : „Ridică-te și stai în mijloc!“ Apoi le-a zis: „**Este voie în ziua de Sabat să faci bine sau să faci rău, să salvezi o viață sau să omori?**“ Ei însă tăceau. Și rotindu-și privirea peste ei cu mânie, mâhnit fiind de împietrirea inimii lor, i-a zis omului: „Întinde-ți mâna!“ El a întins-o și mâna lui a fost făcută sănătoasă. Dar fariseii, ieșind, au ținut imediat sfat cu irodienii împotriva Lui, gândindu-se cum să-l omoare. **Marcu 3:1-6**

g. În timp ce lepra și impuritatea dată de hemoragie erau contagioase, Isus nu numai că nu e atins de ele, dar vindecă și învinge impuritatea prin puterea/viața/vindecarea care iese din el. (Levitic 15:25)

i. Atunci Isus a ieșit iarăși din hotarele Tyrului și s-a dus, prin Sidon, la Marea Galileei, în mijlocul hotarelor Decapolisului . Au adus la El un surd, care totodată vorbea greu, și l-au rugat să-și pună mâna peste el. Isus l-a luat deoparte din mulțime, și-a pus degetele în urechile lui și i-a atins limba cu scuipatul Lui. Apoi a privit spre cer, a oftat și i-a zis: „ Efata !“, care înseamnă: „Deschide-te!“ Și imediat i s-au deschis urechile, i s-a descleștat limba și a început să vorbească corect. Isus le-a poruncit să nu spună nimănui, dar cu cât le porunca să nu spună, cu atât ei proclamau aceasta mai mult. Ei erau uimiți peste măsură și ziceau: „**El pe toate le face bine. Chiar și pe surzi îi face să audă, iar pe muți să vorbească!**“ **Marcu 7:31-37**

h. Eliberări de demoni, Isus vine în Israel, poporul lui Dumnezeu, ai cărui fii și fiice ajunseseră sub dominația Satanei.

i. Și ei l-au adus la El. Imediat ce l-a văzut pe Isus , duhul l-a aruncat pe băiat în spasme. Acesta a căzut la pământ și se rostogolea, făcând spume la gură. Isus l-a întrebat pe tatăl acestuia: – De cât timp i se întâmplă așa? El l-a răspuns: – Din copilărie. Și de multe ori îl aruncă în foc și în ape, ca să-l omoare.

Dar, dacă poți face ceva, ai milă de noi și ajută-ne! Isus i-a zis:
– „Dacă poți...“?! Toate lucrurile sunt posibile pentru cel care crede! Imediat tatăl băiatului a strigat, zicând: – Cred! Ajută necredinței mele! **Marcu 9:20-24**

i. Iertarea păcatelor.

DE ce surprinde/scandalizeaza ISUS prin vorbele si actiunile sale?- cu ce scop ne dezvaluie Marcu acest fel de a fi si a face a lui Isus?

- Pt a arata caracterul si misiunea speciala a lui Isus
- Pt a arata natura imparatiei lansate de Isus
- Pt a ne duce la acceptare si adorarea lui Isus ca Dumnezeu (soldatul roman la cruce)

Incheiere

Care este reacția ta cand Cristos ți se descoperă? Te mai surprinde?
Cum răspunzi tu lui Isus? (Atenție, NATURALISMUL și RATIONALISMUL)

Ineditul, noul, originalitatea lucrării lui Isus se poate deduce și din reacțiile pe care le provoacă în rândul diferitelor categorii de oameni care asistă: sentimente amestecate atât de uimire cât și indignare/contrariere.

N-am mai văzut niciodată așa ceva - conform cu Evrei 1 nici nu
aveau/aveam cum deoarece Dumnezeu nu comunicase la nivel
plinar decât ACUM/ATUNCI în HRISTOS

- Hristos după căderea în păcat este promis de Dumnezeu
- De-a lungul veacurilor proorocii vestesc venirea LUI
- Legea este un indicator al necesității venirii LUI

Marcu identifică în persoana lui ISUS împlinirea Promisiunii, scadența sau confirmarea/întruparea proorociilor, sfârșitul așteptării, venirea Împărăției prin ÎMPĂRATUL ei, Realitatea ia locul umbrei, “precum în cer și pe pământ.

1. „Niciodată n-am văzut așa ceva!”- „**Fiule, păcatele îți sunt iertate!**”
 - iertare, ispasire/amanare , pana atunci iertarea era sinonima cu amanarea ACUM iertarea insemna rezolvarea pacatului
 - Oamenii vin si sparg acoperisul pentru vindecare si Hristos merge la cauza
 - Poate ca daca spunea “Fiule pacatele iti vor fi iertate “ nu se supara nimeni dar IMPARATIA era asa de aproape ca puteai intra in ea, IMPARATIA, REZOLVAREA PACATULUI cea mai grea si mai veche problema a omului/omenirii care traia in imparatia si domnia pacatului,
 - Slabanog = neputinta nu putea sa se poarte nici macar pe sine si este adus pentru vindecare si Hristos ii vindeca adevarata neputinta (pe care o aveau si cei ce il adusesera si cei ce il ascultau si cei ce il judecau....) neputinta iertarii a iesirii de sub domnia pacatului (romani “toti au pacatuit si sunt lipsiti de slava lui Dumnezeu)Acelasi tipar il vedem si cand Isus ii trimite pe cei 12:

- Atunci^{*} a chemat la Sine pe cei doisprezece și a început să-i trimită doi câte doi, dându-le putere asupra duhurilor necurate.
- Le-a poruncit să nu ia nimic cu ei pe drum, decât un toiag; să n-aibă nici pâine, nici traistă, nici bani de aramă la brâu
- să^{*} se încalțe cu sandale și să nu se îmbrace cu două haine

- Apoi le-a zis: „În orice casă* veți intra, să rămâneți acolo până veți pleca din locul acela.
- Și*, dacă în vreun loc nu vă vor primi și nu vă vor asculta, să plecați de acolo și să scuturați** îndată praful de sub picioarele voastre, ca mărturie pentru ei. Adevărat vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru pământul Sodomei și Gomorei decât pentru cetatea aceea.”
- **Ucenicii au plecat și au propovăduit pocăința.**
- **Scoteau mulți draci și* ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și-i vindecau.**

Vindecări au mai fost făcute, învieri, exorcizări, la fel, DAR IERTARE DE PĂCATE, NU.

Acesta este atributul indiscutabil al UNICITĂȚII lui Hristos.

- Moise, Faraon și vrăjitorii săi, sânge, broaște fac și vrăjitorii, dar de la a treia urgie vrăjitorii sunt neputincioși și recunosc **degetul lui Dumnezeu**, Exod 8:18-19.

Ucenicii propovăduiesc pocăința - eliberarea de sub influența demonică și în final vindecarea multora de boală.

Cu ce dorință/așteptare ne apropiem noi de ISUS: pocăință, eliberare de sub influența demonică sau vindecare?

- Prezbiterul¹ către preaiubitul Gaius, pe* care-l iubesc în adevăr.
- **Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău.**

- A fost o mare bucurie pentru mine când au venit frații și au mărturisit că ești credincios adevărului și că umbli^{*} în adevăr.

Toți ne dorim să ne meargă bine și sănătatea să ne sporească, unii afirmă că acesta e mesajul principal al lui Isus și al Împărăției - evanghelia prosperității; DAR Ioan ne arată că e legată de sporirea sufletului, sfințire, trăire în Adevăr, Lumină, neprihănire; aceasta e ținta (**Ținta^{*} poruncii este dragostea, care^{**} vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun și dintr-o credință neprefăcută**)

Aplicații:

- Ce fac când sunt luat prin surprindere de Isus (când face ceva ce n-am mai văzut)? Îl admir, Îi recunosc unicitatea, dumnezeirea și domnia sau Îl resping (pericolul respingerii raționaliste - NATURALISMUL)?
- Faceți un scurt studiu comparativ al liderilor religioși sau al religiilor lumii. Ce concluzii trageți?
- Care a fost ultima ocazie în care Isus a făcut ceva neobișnuit în viața mea sau a celor apropiați mie? Cum am reacționat? Ce acțiuni am întreprins ca urmare a celor văzute și/sau experimentate?